



Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 20 lipca 2018 r.
(OR. en)

11354/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0289(NLE)

CCG 24

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	19 lipca 2018 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2018) 542 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 542 final.

Zał.: COM(2018) 542 final



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 19.7.2018
COM(2018) 542 final

2018/0289 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na
posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów
eksportowych**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („posiedzenie uczestników”) w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji dotyczącej rozszerzenia zakresu załącznika V do Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych (uzgodnienie sektorowe w sprawie kredytów eksportowych dotyczących infrastruktury kolejowej (RSU)) w celu uwzględnienia kolejek linowych i trolejbusów.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Porozumienie stanowi „dżentelmeńską umowę” między UE, USA, Kanadą, Japonią, Koreą, Norwegią, Szwajcarią, Australią i Nową Zelandią, której celem jest stworzenie ram dla uporządkowanego korzystania z oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. W praktyce oznacza to zapewnienie równych warunków działania (w ramach których konkurencja opiera się na cenie i jakości wywożonych towarów, a nie na oferowanych warunkach finansowych), a także działanie na rzecz eliminacji subsydiów i zakłóceń w handlu związanych z oficjalnie wspieranymi kredytami eksportowymi. Porozumienie weszło w życie w kwietniu 1978 r. na czas nieokreślony i chociaż otrzymuje wsparcie administracyjne Sekretariatu OECD, nie jest aktem prawnym OECD¹.

Porozumienie jest regularnie aktualizowane, aby uwzględnić nowe zmiany techniczne i polityczne wpływające na kredyty eksportowe w różnych sektorach. Zawarte w Porozumieniu wytyczne zostały włączone do prawodawstwa Unii rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 i w związku z tym stały się prawnie wiążące²³. Aktualizacje włączane są do prawodawstwa UE w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 2 wymienionego rozporządzenia.

2.2. Posiedzenie uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Komisja Europejska reprezentuje Unię na posiedzeniu uczestników, na którym decyzje dotyczące wszelkich zmian Porozumienia podejmowane są w drodze konsensusu przez dziewięciu uczestników. Stanowiska Unii są przygotowywane w porozumieniu z państwami

¹ Jak określono w art. 5 Konwencji OECD.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45).

³ W przeszłości wcześniejsze wersje Porozumienia OECD były już transponowane do prawa UE w drodze decyzji Rady.

członkowskimi reprezentowanymi w ramach grupy roboczej Rady ds. kredytów eksportowych⁴.

Art. 67 Porozumienia stanowi, że „Uczestnicy regularnie dokonują przeglądu funkcjonowania Porozumienia. W ramach przeglądu uczestnicy badają, między innymi, procedury powiadamiania, wdrażanie i funkcjonowanie systemu DDR, zasady i procedury dotyczące pomocy wiązanej, zagadnienia dopasowania, wcześniejsze zobowiązania i możliwości uczestnictwa w Porozumieniu większej liczby krajów”.

2.3. Planowany akt posiedzenia uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

Podczas 136. i 137. posiedzenia uczestników w dniu 16 listopada 2017 r. uczestnicy omówili propozycję Unii, aby rozszerzyć zakres RSU w celu uwzględnienia w nim kolejek linowych i trolejbusów. Na 137. posiedzeniu uczestników zwrócono się do Unii o dostarczenie dodatkowych informacji na temat finansowego uzasadnienia rozszerzenia zakresu RSU w celu uwzględnienia tych elementów infrastruktury. Przedstawiciele UE przekazali tą informację na 138. posiedzeniu uczestników, które odbyło się w dniach 14 i 15 marca 2018 r. Podczas tego posiedzenia żaden z uczestników nie wyraził sprzeciwu wobec proponowanego rozszerzenia zakresu.

W tygodniu rozpoczynającym się dnia 14 listopada 2018 r., podczas 140. posiedzenia, posiedzenie uczestników ma przyjąć decyzję, której projekt sporządził Sekretariat na podstawie wniosku przedstawionego przez Unię („planowany akt”).

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Obecny zakres RSU ogranicza się do projektów dotyczących infrastruktury kolejowej. Istnieją jednak inne środki transportu, które nie są oparte na infrastrukturze kolejowej, ale stanowią integralną część systemów transportu publicznego, w szczególności na obszarach miejskich. Kolejki linowe i trolejbusy stanowią przykład systemów transportu publicznego, które nie są oparte na infrastrukturze kolejowej, a które stają się coraz bardziej atrakcyjne jako część infrastruktury transportu miejskiego w dużych miastach, w szczególności w krajach wschodzących. Obecnie jednak projekty takie nie mogą korzystać z zasad i warunków RSU, które są w dużym stopniu dostosowane do charakteru tych projektów. Unijni producenci tego rodzaju infrastruktury skorzystaliby na rozszerzeniu zakresu RSU, a co za tym idzie byłoby w stanie zaoferować swoim klientom lepsze warunki.

W przypadku projektów dotyczących kolejek linowych i trolejbusów koszty budowy są zazwyczaj wyższe niż minimalna łączna wartość umów objętych RSU (10 mln SDR), a okres użytkowania takiej infrastruktury wynosi zazwyczaj ponad 20 lat. Są one więc podobne do innych projektów dotyczących infrastruktury kolejowej, które są obecnie objęte RSU i w związku z tym korzystają z dłuższych okresów spłaty.

Projekty dotyczące kolejek linowych i trolejbusów realizowane są głównie przez podmioty publiczne, które często mają ograniczony dostęp do rynków finansowych. Rozszerzenie zakresu RSU w celu uwzględnienia kolejek linowych i trolejbusów umożliwiłoby w przypadku tego rodzaju projektów korzystanie z oficjalnie wspieranych kredytów

⁴ Decyzja Rady w sprawie ustanowienia Grupy ds. Koordynacji Polityki w zakresie Ubezpieczeń Kredytów, Poręczeń i Kredytów Finansowych (Dz.U. 66 z 27.10.1960, s. 1339/60).

eksportowych na szczególnych warunkach mających zastosowanie do RSU, przewidujących dłuższe okresy spłaty, co ułatwiłoby realizację tych projektów.

W związku z tym zaleca się, aby UE opowiedziała się za rozszerzeniem zakresu RSU w celu uwzględnienia kolejek linowych i trolejbusów.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁵.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Akt, który ma zostać przyjęty przez posiedzenie uczestników, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ na mocy art. 2 rozporządzenia (UE) nr 1233/2011 Komisja jest zobowiązana do przyjmowania aktów delegowanych w prawodawstwie Unii w wyniku zmian wytycznych uzgodnionych przez uczestników Porozumienia.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną wnioskowanej decyzji stanowi art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na mocy art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w odniesieniu do którego ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany dokument ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

⁵ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014, 2258, pkt 61–64.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do rozporządzenia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, które wchodzą w zakres wspólnej polityki handlowej. Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji jest zatem art. 207 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinien być art. 207 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt posiedzenia uczestników zmienia Porozumienie w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych, po przyjęciu należy go opublikować w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wytyczne zawarte w Porozumieniu w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych („Porozumienie”) mają zastosowanie w Unii na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011⁶⁷.
- (2) Na 140. posiedzeniu uczestników Porozumienia, które odbędzie się w tygodniu rozpoczynającym się dnia 14 listopada 2018 r. ma zostać przyjęta decyzja w sprawie rozszerzenia zakresu załącznika V do Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych (uzgodnienie sektorowe w sprawie kredytów eksportowych dotyczących infrastruktury kolejowej (RSU)) w celu uwzględnienia kolejek linowych i trolejbusów, zgodnie z wnioskiem Unii.
- (3) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniu uczestników Porozumienia w odniesieniu do tego wniosku.
- (4) Kolejki linowe i trolejbusy nie są obecnie objęte załącznikiem V do Porozumienia. Aby ułatwić finansowanie tego rodzaju infrastruktury, w szczególności w krajach wschodzących, należałoby rozszerzyć zakres załącznika V, uwzględniając trudności w dostępie do finansowania, jakie napotyka podmioty publiczne, które zazwyczaj realizują takie projekty, a także okres użytkowania tej infrastruktury i korzyści dla środowiska,

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1233/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zastosowania niektórych wytycznych w dziedzinie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych oraz uchylające decyzje Rady 2001/76/WE i 2001/77/WE (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 45).

⁷ W przeszłości wcześniejsze wersje Porozumienia OECD były już transponowane do prawa UE w drodze decyzji Rady.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowiskiem Unii jest wspieranie rozszerzenia zakresu załącznika V do Porozumienia w sprawie kredytów eksportowych wspieranych przez państwo (uzgodnienie sektorowe w sprawie kredytów eksportowych dotyczących infrastruktury kolejowej) w celu uwzględnienia kolejek linowych i trolejbusów.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest skierowana do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*